

مرور یک نوستالژی شیرین؛ سودای جام

● علی عالی

ایران در سال ۱۳۷۵. حجه الاسلام اکبر هاشمی رفسنجانی رئیس جمهور ایران بود. کشور وضعیت اقتصادی خوبی نداشت. اوج تورم. قیمت های سال اول ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی تا پایان دوره هشت ساله ۴۸۷ برابر شده بود. بازسازی و هزینه های جنگ، کمر دولت و مردم را شکسته بود. اما هاشمی در همان دوران بیشترین شغل را در کشور ایجاد کرد و در عین حال رشد تولید ناخالص داخلی ۱۴.۱ درصدی، رشد سرمایه گذاری ۸.۳ درصدی، رشد اقتصادی ۱۲.۱ و نرخ بیکاری ۹.۱ درصدی از اعدادی بود که در دولت او به ثبت رسید. فوتبال ایران شبیه به تورم دولت هاشمی در سال پایانی بود. ستاره های تازه ای از راه رسیده بودند اما ناکامی محض در جام ملت های ۱۹۹۲، بازی های آسیایی ۱۹۹۴ و مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۴ تاریک ترین روزهای فوتبال را رقم زده بود. مسیر فوتبال ایران سقوط کامل بود. هیچ کس امیدی به موفقیت تیم در جام ملت های ۱۹۹۶ نداشت. از همه بدتر، ایران در رنکینگ فیفا به رتبه ی ۱۲۲

سقوط کرده بود؛ بدترین رده ی تاریخ. آن روزها شادی

در خانه های مردم دیده

نمی شد. در خیابان

و در چهره های

شهروندان اثری

از نشاط نبود.

همه چیز

انگار پنهانی بود.

همه چیز رمز و رازدار

شده بود.

